

[Ministeren for Grønland.]

mange unge, som kommer til byerne. Jeg kan også nævne, at ministeriet for tiden er ved at iværksætte en undersøgelse af tilpasningsproblemerne i de store byer igennem en målforskning, der skulle give os et bedre grundlag for at træffe de rigtige foranstaltninger.

Nu er det ikke således, at affolkningen af de mange små pladser alene sker på grund af den officielle politik. Man kan vel roligt antage, at der også er tale om en spontan fravandring af unge, som søger til byerne, fordi der her findes bedre beskæftigelses- og indtjeningsmuligheder og også flere adspredelser end på de små pladser.

Drivkræfterne, ja, det er de samme, som har ført til de store vandringer fra land til by herhjemme, og er vel stærkere i Grønland, fordi mulighederne i bygderne er så små.

Jeg har været inde på de indlysende fordele, der på lang sigt er ved at koncentrere befolkningen, og jeg mener, at vi hellere må sætte ind på at overvinde overgangsvanskelighederne end på at forhale en udvikling, der alligevel kommer før eller senere. Jeg ser hellere, at vi anvender ressourcerne på denne måde end spreder dem med et for helheden ugunstigere resultat til følge.

Efter min mening bør bekymringerne for fremtiden ikke give sig udslag i, at vi sætter tempoet ned. De muligheder, der foreligger for at øge produktiviteten inden for fiskeriet, bør udnyttes. Der er vel heller ingen, der mener, at vi i disse tider skal slække på kravene til uddannelse og oplysning. Ligeledes bør vi vel i vort moderne velfærdssamfund søge at sikre befolkningen beskæftigelse, en rimelig indtjening og god social standard. Skulle det vise sig, at vore bestræbelser selv med de væsentlige kapitaltilførsler, der finder sted, ikke kan sikre befolkningen en levestandard, der betragtes som acceptabel, skal mulighederne stå åbne for alle de grønlændere, der ønsker det, for at søge beskæftigelse i Danmark, hvor de er velkomne, hvad de fleste forhåbentlig også føler.

Der har igennem årene været ført en ofte stærkt følelsesbetonet debat om løn- og indkomstpolitikken i Grønland, men der synes i de senere år at være blevet større forståelse for den sammenhæng, der må være mellem

produktiviteten i Grønland og den indtjening, denne kan afkaste. Skulle det tidspunkt indtræffe, hvor det viser sig umuligt at skabe et rimeligt forhold mellem indtjeningsmulighederne i Grønland og i det øvrige Danmark, er det forståeligt, hvis grønlænderne vil søge til Danmark. Hvis der i de kommende år viser sig en øget interesse for at flytte til Danmark, må vi vise forståelse herfor, og det bliver da vor opgave at sørge for, at grønlændernes tilpasning til det danske samfund sker så lempeligt og gnidningsfrit som muligt.

Dette kan medføre, at vi måske skal overveje at anvende en del af bevillingerne til Grønland hernede i stedet for i Grønland, og jeg ser gerne, at jeg ved denne lejlighed får partiernes tilslutning til en sådan tanke, eller at eventuelle betænkeligheder ved den begrundes. Der er jo her i væsentlig grad tale om uddannelsesområdet.

Hvis jeg til slut skal anføre noget generelt om planerne for den fremtidige Grønlandspolitik, skal det være, at vi i de sidste 20 år først og fremmest har måttet lægge vægt på den tekniske opbygning for at få skabt det apparat, som er nødvendigt for at få Grønland til at fungere som et moderne samfund. Denne udbygning nærmer sig nu sin afslutning, og jeg håber, vi i de kommende år får kraft til at koncentrere os om sådanne menneskelige ting, som vil få betydning for den enkelte grønlænder.

Jeg slutter denne redegørelse med at udtale min store glæde over det virkelig gode og forstående samarbejde, vi har med grønlændernes valgte tillidsmænd i landsråd og kommunalbestyrelser.

Ikke alene hernede, men også i Grønland foregår der en ofte lidenskabelig debat om de problemer, der naturligt må opstå omkring vore samarbejdsforhold, og misforståelser er uundgåelige. Men i bestræbelserne for at rydde vanskeligheder og misforståelser af vejen og under vort arbejde for at skabe viden om og tillid til vore hensigter og mange nye forholdsregler gennem årene kan vi altid sikkert regne med loyalitet, med venlighed og åbenhed fra de grønlandske myndigheders side. Det har vi her i folketinget grund til at påskønne, ikke mindst over for landsrådet, der fortjener og hidtil også har mødt respekt for sin stadig dygtigere indsats.